

بسم الله الرحمن الرحيم

غرور و تکبر ترامپ

(ترجمه)

خبر:

اظهارات رئیس جمهور آمریکا، دونالد ترامپ...

تبصره:

سخنان ترامپ بیانگر مفکوره‌ای است که مردم را فقط اعداد و ارقام می‌بیند؛ اعدادی که او باید آن‌ها را در برنامه‌هایش بگنجاند. از همین رو ترامپ با رنج و مصیبت مردم ستم‌دیده مانند یک مسئله‌ی تجاری برخورد می‌کند. هنگامی که از کوچاندن مردم غزه، خرید و فروش آن و تقسیم زمین و ساکنان آن سخن می‌گوید، گویی این سرزمین از املاک پدرانش است! این طرز تفکر سطحی، میزان ناآگاهی او را از مسئله‌ی فلسطین آشکار می‌سازد و نشان می‌دهد که او هیچ درکی از ارزش دینی و تاریخی این سرزمین در نزد مسلمانان ندارد.

ترامپ، که از دوره‌ی اول ریاست جمهوری‌اش با اهانت و تحقیر با حاکمان عرب سخن می‌گفت، در دور دوم خود حتی کمتر از قبل می‌تواند بر زبان و سخنانش کنترل داشته باشد. او اکنون بدون هیچ ملاحظه‌ای خیالات استعماری خود را آشکار می‌کند؛ سیاستی که نه دوست می‌شناسد و نه دشمن. تا جایی که گستاخی را به حدی رسانده که سخن از تصرف غزه، این سرزمین خراجی مسلمانان به میان آورده است؛ سرزمینی که اجداد بزرگ ما آن را فتح و آزاد کردند.

اما شرم‌آورتر از گستاخی ترامپ رفتار حکام مسلمان است که برای جلب رضایت این دیوانه با شتاب به کاخ سفید می‌روند. تأسف‌آورتر این‌که در این میان نخستین فردی که به خاک افتاد، پادشاه اردن بود؛ کسی که میراث‌دار خیانت، خواری و ننگ است!

مایه‌ی شرمساری است که در صفحات درخشان تاریخ خود بنگریم و ببینیم که زمانی مسلمانان دولتی داشتند که از آن‌ها حمایت می‌کرد و در رأس آن حاکمی چون هارون الرشید بود که با عزت و سربلندی، خطاب به پادشاه روم می‌گفت: «از هارون، خلیفه‌ی مسلمانان، به نیکفور، سگ روم؛ پاسخ را در عمل خواهی دید، نه در کلمات!»

این همان نوع خطابی است که باید در برابر این یورش وحشیانه علیه سرزمین‌های مسلمانان به کار برد. اما حاکمان ذلت‌پذیر و ننگ‌آور، لباس خیانت را بر تن کرده‌اند. ترامپ نیز با وقاحتی بی‌حد، پس از همه‌ی جنایاتی که دست‌پرورده‌اش، رژیم یهود مرتکب شده است -از کشتار، سوزاندن و آواره کردن برادران مسلمان‌مان- امروز پا را فراتر گذاشته و درخواست‌های خود را در سایه‌ی سکوت و تسلیم این حاکمان افزایش داده است. او بدون خجالت از این حکام، به صراحت درباره‌ی تأمین مالی جنایاتش از سوی دولت‌های خلیج سخن می‌گوید؛ کشورهایی که او آن‌ها را «گاوه‌های شیرده» می‌خواند و آنان را به رسواکننده‌ترین خیانت در تاریخ معاصر می‌کشاند.

موقف ما نسبت به برادرانمان در غزه، همان عاملی است که این جنایتکار را به گستاخی و جرأت در بیان این اظهارات استعماری آشکار واداشته است. بی‌توجهی روزافزون مسلمانان به فلسطینیان و رها کردن آن‌ها در برابر سرنوشت نامعلوم‌شان، از جمله عواملی است که این تحقیر و تکبر را رقم زده است؛ تکبری که این گستاخ را به طمع انداخته تا بر سرزمین اجداد بزرگوار ما دست‌درازی کند.

ما به خاطر همین حکام خائن، جامه‌ی خواری را بر تن کرده‌ایم. از زمانی که دولت، عزت و کرامت‌مان را از دست دادیم، همچون گوسفندان پراکنده شده‌ایم! این واقعیت تلخ امروز ماست. در حالی که از هفتم اکتبر ۲۰۲۳، غزه‌ی زخم‌خورده، رنجی عظیم را تحمل می‌کند و ما تنها نظاره‌گر مردم بی‌پناهی هستیم که چیزی جز ایمان، عقیده، و عدالت آرمانشان برای دفاع از خود ندارند.

اما نهایت سرافکنندگی ما اینست که کارمان به جایی رسیده که به سازمان‌های مجرم بین‌المللی التماس می‌کنیم تا معابر را برای ارسال کمک‌های بشردوستانه به برادرانمان در غزه باز کنند؛ برادرانی که آنان را در این مصیبت تنها گذاشته‌ایم!

ترامپ امروز چنین جنایت بزرگی را بدون هیچ مانعی در برابر خود می‌بیند، زیرا او واکنش مردم‌های عرب و عجم اسلامی را تنها در اعتراضاتی بی‌ثمر خلاصه می‌کند؛ اعتراضاتی که جز تخلیه‌ی خشم و هدر دادن انرژی مردم، نتیجه‌ای ندارند.

اما آنچه این سوداگر بی‌وجدان، ترامپ و هم‌پیمانانش نتانیاهاو نی‌داندند اینست که زمین برای مسلمانان به معنای شرف است و مرزهای قراردادی، که از توافقنامه‌ی سایکس-پیکو نشأت گرفته‌اند، در نگاه آنان مانعی ایجاد نمی‌کنند؛ چراکه فلسطین در قلب کودکان مسلمان ریشه دوانده است. مایه‌ی تأسف است که ترامپ با لحن سراسر اعتماد، درباره‌ی طرح کوچ اجباری سخن بگوید؛ با لحنی که در آن قدرت‌طلبی و غرور موج می‌زند. او از حاکمان عرب می‌خواهد که اقدام کنند و از حاکمان خلیج انتظار دارد که هزینه‌ی آن را پردازند.

آمریکا، که بر اساس فلسفه‌ی لیبرالی و نگرش مادی‌گرایانه به جهان بنا شده، هیچ اهمیتی به فریادهای مردم‌هایی که در دفاع از سرزمین‌های خود جان می‌دهند، نمی‌دهد.

ترامپ طوری سخن می‌گوید که گویی زمین چیزی جز یک قطعه‌ی جغرافیایی نیست که می‌توان در مواقع ضرورت از آن دست کشید، زمانی که انسان احساس ناامنی کند. او با همین نگرش با مردم غزه برخورد می‌کند، تلاش می‌کند آنان را با وعده‌ی خانه‌های جدید فریب دهد؛ در حالی که خود در رؤیای اجرای یک پروژه‌ی سرمایه‌گذاری در غزه است. این طرح نشان می‌دهد که این تمدن تا چه اندازه از هرگونه ارزش تهی شده است؛ زیرا درک نمی‌کند که ملت‌ها چرا برای دفاع از سرزمین، ارزش‌ها، و کرامت خود جان می‌دهند.

ما به ترامپ می‌گوییم: غزه تنها یک سرزمین جغرافیایی نیست که بتوان آن را معامله کرد، بلکه تاریخ، عقیده، و هویت است که هستی صاحبانش با آن گره خورده است! ما مسلمانان هرگز ضعیف نبوده‌ایم؛ بلکه ثروتمندترین ملت روی زمین هستیم. اما آنچه ما را به این وضعیت کشانده، نظام‌های حاکم بر ما هستند که همچون اسیرانی در دستان غربی‌ها قرار گرفته‌اند.

امروز وضعیت ما بسیار دردناک است؛ زیرا ما با یورش بی‌رحمانه از سوی دشمنان الله سبحانه و تعالی مواجه‌ایم؛ دشمنانی که چون گرسنگان بر سر طعمه هجوم آورده‌اند. اما راه نجات از این وضعیت، تنها در کار جدی برای بازگرداندن دولت اسلامی نهفته است؛ دولتی که عزت ما را بازگرداند و ما را از این مصائب نجات دهد.

حزب التحریر، که همواره بر وعده‌هایش پایبند بوده است، شما را به این مسیر فرا می‌خواند؛ مسیری که با آن کرامت‌تان را حفظ کنید و حقوق‌تان را بازیابید. پس مژده باد مسلمانان را! زیرا امنیت و خلافت در زمین، به‌اذن الله سبحانه و تعالی، برای کسانی که ایمان درست و استوار داشته باشند، تحقق خواهد یافت، هرچند دشمنان، هرچقدر هم که قوی باشند، تلاش کنند تا مانع آن شوند.

﴿...إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾ [محمد: ۷]

ترجمه: ای مؤمنان! اگر (دین) الله را یاری کنید، (الله) شما را یاری می‌کند. و گام‌هایتان را استوار می‌سازد

پس بیایید این افتخار بزرگ را نصیب خود کنیم و شاهد پیروزی حتمی، به‌اذن الله، باشیم!

نویسنده: مؤنس حمید

برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

مترجم: عبدالرحمن مستنصر

18 شعبان 1446 ه.ق.

17 فوریه 2025 م.